

Bijbelstudie Centrum - Uitgebreid Seminar over:
“de Laatste Dagen”.
in 25 delen.

deel 21 - 25

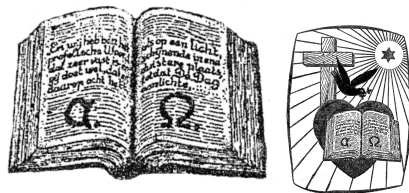
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u dit seminar te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van dit seminar zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u dit seminar gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in dit seminar tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren”.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Het wordt een tijd van grote benauwheid voor Israël. Haar derde en laatste terugkeer naar het beloofde land. Laten we opslaan en lezen: **Jes. 26:10-12.** *“Al wordt de goddeloze genade bewezen, hij leert geen gerechtigheid hij handelt slecht in een land van recht en de majesteit des Heren ziet hij niet. Here, uw hand is verheven, maar zij beseffen het niet; zij zullen het echter beseffen en beschaamd staan over uw ijver voor het volk. Ja, het vuur over uw tegenstanders zal hen verteren. Here, Gij zult vrede over ons beschikken, want ook al onze daden hebt Gij voor ons verricht”.*

Israël wordt alleen gered door de daden, die de Heer Jezus al verricht heeft; wat heerlijk. Zo zien we: het wordt een dag van benauwdheid voor Israël. **Jes. 26:15-16.** *“Gij hebt het volk vermeerderd, Here, het volk vermeerderd, U zelf verheerlijkt, alle grenzen des lands verwijdt. Here, in de nood heeft men U gezocht, een verzuchting geslaakt, toen uw tuchtiging trof”.*

Israël komt pas als volk tot bekering, als het in grote nood gaat komen, als het hun angstig te moede gaat worden, ja, met zo'n angst, dat zij geen uitweg meer zien. Pas wanneer zij in vertwijfeling uitroepen: Nu is het afgelopen met ons, grijpt God in. **Jes. 26:16-17.** *“Here, in de nood heeft men U gezocht, een verzuchting geslaakt, toen uw tuchtiging trof. Zoals een zwangere die in barensood raakt, ineenkrimpt en onder haar weeën schreeuwt, zo waren wij voor uw aangezicht, Here”.*

Israël zal worden getuchtigd, als straks de volkeren daar binnentrekken om hen uit te roeien. Jeremia zegt: **Jer. 30:4-7.** *“Dit nu zijn de woorden die de Here over Israël en Juda gesproken heeft. Want zo zegt de Here: Angst-geschrei horen wij, schrik en geen heil. Vraagt toch, ziet, of een man baart; waarom zie Ik iedere man met zijn handen aan zijn heupen als een berende en heeft elk gelaat een lijkkleur gekregen? Wee, want groot is die dag, zonder weerga; een tijd van benauwdheid is het voor Jakob; maar daaruit zal hij gered worden”.*

Het wil zeggen, dan zal hij (Jacob, Israël) gered worden, eerder niet. We lezen nu verder in **Jes. 26:18-20.** *“Wij waren zwanger, wij krompen ineen; maar het was, als baarden wij wind; wij brachten het land geen verlossing aan en wereldbewoners werden niet geboren. Herleven zullen uw doden – ook mijn lijk –, opstaan zullen zij. Ontwaakt en jubelt, gij, die woont in het stof! Want uw dauw is een dauw van licht; en de aarde zal aan de schimmen het leven hergeven. Kom, mijn volk, ga in uw binnenkamers, en sluit uw deuren achter u; verberg u een korte tijd, tot de gramschap over is”.*

Israël heeft geen vrucht voortgebracht, zij zullen wel opstaan voordat het Koninkrijk aanvangt, het is een opstandig der rechtvaardigen. Gedurende zeven jaar zal er een tijd van ontzettende gramschap zijn. We zullen dat duidelijk vanuit de profetieën gaan zien.

U ziet nu reeds hoe mensen in de binnenkamers moeten blijven. Ook daar op de Balkan. Maar het zal voor Israël nog veel erger worden. We vervolgen onze Schriftlezing met **vers 20-21.** *“om, mijn volk, ga in uw binnenkamers, en sluit uw deuren achter u; verberg u een korte tijd, tot de gramschap over is. Want zie, de Here verlaat zijn plaats om de ongerechtigheid der bewoners van de aarde aan hen te bezoeken; dan zal de aarde het op haar vergoten bloed aan het licht brengen en haar verslagenen niet langer bedekken”.*

Ik ga nu weer terug naar **Matt. 24**, om u te laten zien dat de Gemeente dan beslist al weg is. In **vers 4-7** wordt ons gezegd: *“verleidingen, oorlogen, opstanden, hongersnoden en aardbevingen”*, zullen we allemaal nog zien gebeuren

Dan slaan we op en lezen we **vers 8-12.** *“Doch dat alles is het begin der weeën. Dan zullen zij u overleveren aan verdrukking en zij zullen u doden, en gij zult door alle volken gehaat worden om mijns naams wil. En dan zullen velen ten val komen en zij zullen elkander overleveren en elkander haten. En vele valse profeten zullen opstaan en velen zullen zij verleiden. En omdat de wetsverachting toeneemt, zal de liefde van de meesten verkillen”.*

Ja, en daar wil ik even bij stilstaan. Onze vertaling spreekt van *“wetsverachting”*. Wij hebben evenwel een andere wet; de wet des Geestes, die in ons hart en in ons verstand geschreven is. Maar Israël staat nog altijd onder de wet en die vorm van wetsverachting neemt steeds meer toe in de wereld. Er staat: *“omdat de wetsverachting toeneemt, zal de liefde van de meeste verkillen”*. Een andere vertaling zegt duidelijk: *“omdat de ongerechtigheid dan de overhand neemt”*, ja *“dan”*, het woordje *“dan”*. Dat is het ogenblik waarop de Gemeente niet meer hier is.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Die kan hier ook niet meer zijn, want dan is het weerhoudend zout en het licht voor deze aarde weg. En de Gemeente is het zout der aarde en het licht der wereld. Zodra het zout weggenomen is, neemt het verderf direct de overhand, en als het licht weggenomen is, is alles ineens duister.

De Gemeente is dus de kurk waarop de wereld drijft, maar hoelang nog? Zodra echter de Gemeente opgenomen is, neemt de ongerechtigheid de overhand en wat gaat er dan gebeuren? Dan komt de antichrist aan de macht, de wetteloze, de zoon des verderfs. Dat kunnen we lezen in **Matt. 24:14**. **“En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn”.**

Denk erom dat hier niet gesproken wordt van **“het Evangelie van de behoudenis”**. Dat is wat anders. Wij zijn behouden door **“het Evangelie van de genade”**, van behoudenis, maar **“het Evangelie van het Koninkrijk”** geldt voor de oprichting van het Koninkrijk op David's troon en dat wordt nog gepredikt.

En tenslotte **vers 15**. **“Wanneer gij dan de gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, op de heilige plaats ziet staan – wie het leest, geve er acht op – laten dan wie in Judea zijn”.**

Let u er op, dat dan dus de Tempel herbouwd is, want anders is het geen heilige plaats. In het tijdperk, waarop de Heer Jezus in de **verzen 5 t/m 12 van Matt. 24** doelt, wordt de Tempel herbouwd, neemt de wetsverachting toe, staan er valse profeten op en komt de antichrist, die een zevenjarig verbond met Israël sluit. Daar ga ik in een volgende, de laatste aflevering van deze serie dieper op in.

Na drie en een half jaar zet de antichrist zich in de Tempel Gods, om aan zich te laten zien, dat hij een god is en om zich te laten aanbidden. En daarmee is het toppunt bereikt: **“de gruwel der verwoesting”**.

Matth 24:15-21. **“Wanneer gij dan de gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, op de heilige plaats ziet staan – wie het leest, geve er acht op – laten dan wie in Judea zijn, vluchten naar de bergen. Wie op het dak is, ga niet naar beneden om zijn huisraad mede te nemen, en wie in het veld is, kere niet terug om zijn kleed mede te nemen. Wee de zwangeren en de zogenden in die dagen. Bidt, dat uw vlucht niet in de winter valle en niet op een sabbat. Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal”.**

Doch als die voleindigd is, is Israël voorgoed in het haar beloofde land en zal daar het Vrederijk aanvangen. Maar dan gaan zij er nooit meer uit! We mogen dat, samen met de Heer, vanuit de hemel aanschouwen en toebereiden, maar we mogen ook met Hem die heerlijkheid ingaan, die ons door genade bereid is. Veel is hierover nog te zeggen.

We kunnen daar eigenlijk nooit over ophouden, want het Woord van God is zo wonderbaar vol en rijk. En toch zijn vele Christenen in onze dagen zo vreselijk arm, omdat zij het Woord niet voldoende kennen en zich ook niet door de Heilige Geest laten leren en onderwijzen, zoals de Heer dat bedoeld heeft.

Mag ik u de vraag stellen: hoe is dat met u in uw persoonlijk geloofsleven? Hebt u het er voor over, u daarvoor desnoods bepaalde andere dingen te ontzeggen, om zodoende meer tijd voor het lezen en overdenken van Gods Woord te hebben; of kunt u daarvoor ook vaak de lust en interesse niet opbrengen?

Wanneer u zich in dit opzicht van een tekort bewust mocht zijn, dat u toch bedroeft en naar verandering doet verlangen, behoeft het gelukkig niet bij deze constatering alleen te blijven. Ook dit mogen we immers aan de Heer belijden en Hem vragen om een verandering van onze gezindheid?

En u weet toch: **“Hij is, blijkens de kracht waarmede Hij in ons werkt, bij machte oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen”!** 2 Petr. 3:18. **“maar wast op in de genade en in de kennis van onze Here en Heiland, Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als tot de dag der eeuwigheid”.**

Ik wil nu met u verder gaan in deze serie om haar goed te benutten, door met u een heel belangrijk thema te behandelen.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

We vinden dat in **2 Tess. 2**. Ik wil hier eerst een korte inleiding over geven. De apostel Paulus schreef deze eerste en tweede brief aan de Tessalonicenzen uit nood en vanwege een grote behoefte daaraan. Hij werd door de Heer namelijk wel naar Tessalonica gezonden, maar hij heeft daar maar drie sabbatten, dat wil zeggen drie weken het Evangelie van de Heer Jezus kunnen brengen, zoals u in het boek Handelingen kunt lezen.

Dat is niet lang en toen werd hij, tengevolge van de vervolging die daar optrad, alweer gedwongen daar vandaan te gaan. Maar in die drie weken had de Heer daar al zo gezegd, dat er een jonge gemeente was ontstaan, die tot een voorbeeld kan gesteld worden voor vele andere.

U vindt dat dan ook duidelijk beschreven in de **eerste brief, hoofdstuk 1**, dat ze een voorbeeld waren voor de gelovigen in andere plaatsen. **1 Tess.1:2-10**. *“Wij danken God altijd om u allen, wanneer wij u gedenken bij onze gebeden, onophoudelijk gedachtig aan het werk uws geloofs, de inspanning uwer liefde en de volharding uwer hoop op onze Here Jezus Christus voor het oog van onze God en Vader. Immers, dat gij, door God geliefde broeders, verkoren zijt, weten wij, omdat onze evangelieprediking niet slechts in woorden tot u gekomen is, maar ook in kracht en in de heilige Geest en in grote volheid; gij weet trouwens, hoedanigen wij bij u geweest zijn om u wentwil. En gij zijt navolgers geworden van ons en van de Here en gij hebt het woord onder zware verdrukking met blijdschap des heiligen Geestes aangenomen, zodat gij een voorbeeld geworden zijt voor alle gelovigen in Macedonië en in Achaje. Want uit uw midden heeft het woord des Heren weerklonken niet alleen in Macedonië en Achaje, maar allerwegen is uw geloof, dat zich op God richt, bekend geworden, zodat wij daarvan niets behoeven te zeggen. Want zelf verhalen zij van ons, hoe wij bij u ontvangen zijn en hoe gij u van de afgoden tot God bekeerd hebt, om de levende en waarachtige God te dienen, en uit de hemelen zijn Zoon te verwachten, die Hij uit de doden opgewekt heeft, Jezus, die ons verlost van de komende toorn”.*

Dus in slechts drie weken en toen moest Paulus daar al weer weg, maar gedurende die tijd was hij er steeds op bedacht, hen zo snel mogelijk verder te helpen op de weg van het geloof.

Door de prilheid van hun geloof liepen zij namelijk gevaar en de vijand maakte daar gebruik van om onder hen verwarring te stichten. Paulus heeft om die reden één en ander maal geprobeerd nog eens naar hen toe te gaan, **“maar”** zo schrijft hij, **“satan heeft het mij verhinderd”**.

Als we dat zo lezen, zijn we geneigd te zeggen: *“Maar hoe is het nu toch mogelijk, dat de Heer dit toeliet”?* Het ging toch om een jonge Gemeente, die haar geestelijke vader nog zo nodig had en die zo in verzoeking kwam. De Heer is toch overwinnaar; had Hij dit nu niet kunnen voorkomen?

Wel, satan heeft weliswaar veel macht, maar hij zit toch aan een ketting, zodat hij niet verder kan komen dan de Heer toestaat. Maar wij kunnen God dankbaar zijn, dat Hij dit toegelaten heeft, want juist omdat Paulus niet opnieuw naar de Gemeente in Tessalonica kon gaan om de jonge Gemeente te onderwijzen, werd hij genoodzaakt die onderwijzing schriftelijk te geven.

Hij greep dus naar de pen en zo zijn deze twee brieven ontstaan, waarin hij die jonge gelovigen onderwees in dat, wat zij nog nodig hadden. Die brieven zijn echter, door alle eeuwen heen, een kostbaar getuigenis voor ons allen geworden.

In dit 2^e hoofdstuk van 2 Tess. handelt het over **“de dag des Heren”**, die gaat komen, dat is de dag waarop de Heer Jezus weer komt met de Zijnen om gericht te houden en om het **“Duizendjarig Rijk”** te stichten. Doch daaraan vooraf gaat eerst de opnamen der Gemeente en de korte tijd van de antichrist: de tijd van de Grote Verdrukking.

En nu lezen we in dit hoofdstuk dat satan valse profeten gebruikt en zelfs valse brieven doet uitgaan, die ondertekend waren met de naam Paulus, alsof ze van Paulus zelf afkomstig zouden zijn, om de Gemeente van jonge gelovigen daar te misleiden.

Maar dat wordt allemaal door Paulus ontzenuwd en zo hebben wij nu nog deze duidelijke en kostbare lering, die helaas door alle eeuwen heen en nu ook nog, aangevallen is, zelfs door vele Christelijk kerken en gemeenten, omdat men niet (meer) weet en begrijpt wat de Gemeente werkelijk is, welke roeping zij heeft en

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

welke roeping Israël heeft. Welnu, om die reden willen we nu dit tweede hoofdstuk met elkaar behandelen.

Paulus schrijft daar in 2 Tess. 2:1-2. *“Maar wij verzoeken u, broeders, met betrekking tot de komst van [onze] Here Jezus Christus en onze vereniging met Hem, dat gij niet spoedig uw bezinning verliest of in onrust verkeert, hetzij door een geestesuiting, hetzij door een prediking, hetzij door een brief, die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag des Heren (reeds) aanbrak”.*

Paulus zegt hier dat het valse profetieën zijn en dat er preken worden gehouden, waarin het Woord niet recht gesneden is.

We vervolgen met vers 3-8. *“Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval (grieks: “apostasia”, letterlijke betekenis: “het vertrek” of “het vertrekkende”)want eerst moet het vertrek komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs, de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is. Herinnert gij u niet, dat ik, toen ik nog bij u was, u dit meermalen gezegd heb? En gij weet thans wel, wat hem weerhoudt, totdat hij zich openbaart op zijn tijd. Want het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking; (wacht) slechts totdat hij, die op het ogenblik nog weerhoudt, verwijderd is. Dan zal de wetteloze zich openbaren; hem zal de Here [Jezus] doden door de adem zijnsmonds en machteloos maken door zijn verschijning, als Hij komt”.*

Hij herinnert hen aan het geen hij meerder male reeds gezegd heeft.

We lezen verder vers 9-12. *“Daarentegen is diens komst naar de werking des satans met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen, en met allerlei verlokkende ongerechtigheid, voor hen, die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij hadden kunnen behouden worden. En daarom zendt God hun een dwaling, die bewerkt, dat zij de leugen geloven, opdat allen worden geoordeeld, die de waarheid niet geloofd hebben, doch een welgevallen hebben gehad in de ongerechtigheid”.*

Hij waarschuwt hen tegen het bedrog van satan door die bedrieglijke wonderen.

Verder met vers 13-17. *“Maar wij behoren God te allen tijde om u te danken, door de Here geliefde broeders, dat God u als eerstelingen Zich verkoren heeft tot behoudenis, in heiliging door de Geest en geloof in de waarheid. Daartoe heeft Hij u ook door ons evangelie geroepen tot het verkrijgen van de heerlijkheid van onze Here Jezus Christus. Zo dan, broeders, staat vast en houdt u aan de overleveringen, die u door ons, hetzij mondeling, hetzij schriftelijk, geleerd zijn. En Hij, onze Here Jezus Christus, en God, onze Vader, die ons heeft liefgehad en ons eeuwige troost en goede hoop door zijn genade verleend heeft, trooste uw harten, en make ze sterk in alle goed werk en woord”.*

Hij roept hen op om vast te houden: dat Hij, onze Heer Jezus en God onze Vader, die ons lief heeft en ons eeuwige troost en goede hoop door Zijn genade verleend heeft, ook uw harten troost en sterk maakt in alle goed werk en woord. Tot zover deze Schriftlezing.

Direct al bij de aanvang van dit tweede hoofdstuk waarschuwt Paulus de gelovigen, als hij schrijft in vers 2: *“dat gij niet spoedig uw bezinning verliest of in onrust verkeert”*, want dat is nu echt het werk van de vijand, om de rust en vrede, die wij door het geloof in de Heer Jezus hebben, van ons weg te nemen.

In een andere vertaling is deze tekst als volgt weer gegeven: *“en dat wij bezonnen blijven (dus nuchter) en ons niet laten slepen door allerlei verkeerde geestesstromingen”.*

Daarom schrijft Paulus ook: *“hetzij door een geestesuiting”*. Toen had je dus ook al mensen die zogenaamd door de geest profeteerden, maar wat de geest uit de vijand was, dus dat waren valse profeten. *“hetzij door een prediking”*. In die tijd hadden zich daar al gelovigen als predikers opgeworpen. *“hetzij door een brief, die van ons afkomstig zou zijn”*. Dus zelfs vervalsing van een brief, alsof die van Paulus afkomstig zou zijn.

En waar ging het nu allemaal om? Waar werden ze door in onrust gebracht? *“alsof de dag des Heren reeds aanbrak”*.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

“De dag des Heren” is de dag, die ook in het Oude Testament vele malen wordt genoemd en wel in de profeten, die in Israël uiteraard zeer goed bekend waren. “De dag des Heren” is de dag, waarop de Heer komt als rechter en Koning, om aan alle goddeloosheid en aan alle goddeloze mensen voorgoed een einde te maken.

We vinden in het Evangelie van **Matteüs**, dat de Heer Jezus gezegd heeft, dat Hij de zaaier is. U leest dat in de eerste van de 7 gelijkenissen in **Matt. 13**. Die eerste gelijkenis gaat namelijk over die zaaier, die uitgaat en het goed zaad uitzaait en dat is Hijzelf, die daar ook Zijn Evangelisten voor gebruikt. Het goede zaad is het Evangelie, dat de Heer Jezus predikt en dat in de harten moet komen.

Doch dan lezen we in die gelijkenis, dat slechts een vierde deel van het goede zaad wortel schiet en vrucht draagt en dat dus drievierde deel verloren gaat, omdat satan (door die vogels, die het wegpikken) het wegneemt. En dan komt die tweede gelijkenis en daar is het mij om begonnen, want die gaat verder.

Is de eerste gelijkenis het zaad nog het Evangelie, het Woord dat de Heer Jezus predikt, in de tweede gelijkenis bestaat het zaad uit de wedergeboren kinderen Gods, de oprechte gelovigen en dit goede zaad laat de Heer niet “op een hoopje liggen”.

Ze kwamen weliswaar in Jeruzalem eerst allemaal tot geloof, maar daarna zorgde de Heer er voor, dat ze verstrooid (anders gezegd: uitgezaaid) werden. Daar had de Heer zelf de hand in, omdat het Evangelie verkondigd moest worden aan alle volkeren, tot aan het einde der aarde.

En nu werd direct al die eerste Gemeente verstrooid. Maar dan zien we ook de zegen daarvan, want Filippus bijvoorbeeld komt tengevolge van die verstrooiing in Samaria, door de prediking in Samaria tot geloof. Later komen de apostelen Petrus en Johannes daar ook nog.

De Heer Jezus vertelde echter in Zijn gelijkenis, dat na het zaaien van het goede zaad (dat zijn de kinderen van het Koninkrijk, de wedergeborenen) de vijand kwam, die, terwijl de mensen sliepen, er onkruid overheen zaaide, midden tussen het koren.

Toen het graan opkwam en vrucht zette, kwam ook het onkruid tevoorschijn. **Vers 26-27.** “**Toen het graan opkwam en vrucht zette, toen kwam ook het onkruid te voorschijn. Daarna kwamen de slaven van de eigenaar en zeiden tot hem: Heer, hebt gij niet goed zaad in uw akker gezaaid? Hoe komt hij dan aan onkruid?**”

In de Griekse grondtekst staat voor het woordje onkruid echter “zizanion” of “zizanium”, dat “dolik” (graaigras, dolle of valse tarwe) betekent. De echte tarwe is het zinnebeeld van de ware kinderen Gods, want wij zijn Zijn broodgraan, wij zijn door Hem gevoed.

Hij is het brood des levens, Hij is in ons gekomen en wij voeden ons met Hem, Die gezegd heeft: “**Mijn vlees is ware spijze en Mijn bloed is ware drank**”. Dat broodgraan moet over de gehele wereld tot rijping en tot vrucht dragen komen: deels dertigvoudig, deels zestigvoudig en deels zelfs honderdvoudig. Dat is verschillend, want de één draagt meer vrucht voor de Heer dan de ander. Dat ligt onder andere ook aan de mate van overgave.

Welnu, die vijand zaait daar dus de dolle tarwe overheen en die dolle tarwe is bij het opkomen vrijwel niet te onderscheiden van de echte tarwe. Wanneer dan de slaven van de landeigenaar vragen hoe die akker aan dat dolikzaad is gekomen, antwoordt de eigenaar: “**Dat heeft een vijandig mens gedaan**”.

Tot zover, volgende keer gaan we hiermee verder.
De Heer Zegene u, Amen.